

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 12/2015
19.05.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Жељка Миловановића, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тач. 3 и 5. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. М.П., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 225/10 од 02.04.2014. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 19/14 од 26.12.2014. године, у седници већа одржаној 19.05.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. Жељка Миловановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 225/10 од 02.04.2014. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 19/14 од 26.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 225/10 од 02.04.2014. године, између осталих, окр. Жељко Миловановић, оглашен је кривим због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тач. 3 и 5. у вези члана 33. Кривичног законика, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 40 година, због кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних направа из члана 348. став 3. у вези ст. 2 и 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од пет година и због продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од три године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 40 година.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 19/14 од 26.12.2014. године, поред осталог жалбе окривљеног Жељка

Миловановића и његових бранилаца су одбијене као неосноване и првостепена пресуда је у односу на окр. Жељка Миловановића потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. Жељка Миловановића, адв. М.П., поднео је захтев за заштиту законитости због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. и став 2. тачка 1. ЗКП и повреде одредбе члана 74. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и преиначи првостепену пресуду и одлуку у поступку по правном леку и донесе одбијајућу пресуду или да првостепену и другостепену пресуду укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним пресудама повређен закон на штету окр. Жељка Миловановића - члан 438. став 1. тачка 1. у вези члана 4. ЗКП, јер се у конкретном случају ради о правноснажно пресуђеној ствари, с обзиром да је окривљени за иста кривична дела већ осуђен у Републици Хрватској, у поступку који је вођен у његовом одсуству. С тим у вези бранилац у захтеву наводи да у овом случају домаћи судови нису поштовали међународне уговоре и конвенције у вези са уступањем предмета, па је окривљени за иста кривична дела осуђен са две пресуде у две различите државе.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим. На исту повреду закона одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе, у образложењу пресуде, на странама пет и шест дао довољне и јасне разлоге које и Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

У смислу наведене одредбе Законика о кривичном поступку, Врховни касациони суд упућује и на разлоге другостепеног суда дате на страни седам образложења, у вези са жалбеним наводима одбране, поновљеним и у овом захтеву, да је првостепена пресуда заснована на недозвољеним доказима који су, према захтеву прибављени противно одредби члана 16. став 1. ЗКП, због чега постоји битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

На исту повреду закона бранилац у захтеву указује и у вези са доказима прибављеним из Босне и Херцеговине, а Врховни касациони суд и те наводе оцењује неоснованим. Наиме, чињенице у вези са кривичним делом тешко

убиство из члана 114. КЗ утврђене из тих доказа, потврђене су и бројним другим изведеним доказима – исказима сведока, оштећених И.Х. и В.Д., затим исказима сведока Т.М., Р.М., С.Ђ., А.М., А.С., А.П... и др, тако да и без доказа које бранилац означава незаконитим очигледно не би била донета другачија одлука.

Према наводима захтева и докази у вези са кривичним делом недозвољено држање оружја и експлозивних направа из члана 348. став 3. у вези ст. 2. и 1. КЗ прибављени су на незаконит начин, јер је претрес стана у Београду обављен противно одредбама Законика о кривичном поступку важећем у време предузимања те радње.

Стоји навод захтева да пре претреса предметног стана није постојала наредба истражног судије, међутим, то доказе – службене белешке о криминалистичко-техничком прегледу лица места од 31.05.2009. године не чини незаконитим доказима.

Наиме, одредбом члана 81. став 1. ЗКП важећег у време предузимања предметне истражне радње прописани су случајеви када овлашћена службена лица органа унутрашњих послова могу без наредбе о претресању и без присуства сведока спровести претресање стана. У конкретном случају, претрес је обављен уз присуство сведока, а о претресу без наредбе поднет је извештај истражном судији, сходно обавези из члана 81. став 5. тада важећег ЗКП.

Најзад, бранилац у захтеву указује и на повреду одредбе члана 74. ЗКП, јер окривљени „у најзначајнијој фази кривичног поступка није имао компетентну одбрану“.

По налажењу Врховног касационог суда, током овог кривичног поступка није повређено право на одбрану окр. Жељка Миловановића. Наиме, окривљеном, који се све до пред крај главног претреса бранио ћутањем, био је постављен бранилац по службеној дужности, у складу са законом, који је своју дужност обављао до момента када је окривљени изабрао свог браниоца, а оцена подносиоца захтева о стручности постављеног браниоца је само ствар његове личне процене. Стога се неосновано у захтеву за заштиту законитости указује на постојање повреде одредбе члана 74. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окр. Жељка Миловановића оценио у целини неоснованим и, на основу одредаба члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.